

„Šimone, synu Janův, miluješ mne?“

„Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“

„Buď pastýřem mých ovcí!“

Jan 21,16

Šimon Petr – nevyspalý, hladový, neúspěšný, mokrý, prochladlý – opět nachází své pravé teplo, oheň, Chléb, svůj Život, cestu.

V Matoušově evangeliu¹ před tím než Ježíš povolá Šimona a Jeho bratra Ondřeje se píše o Galileji a jeho lidu jako o lidu, který uvidí veliké světlo: „**Světlo vzejde** těm, kdo seděli v krajině a stínu smrti“. A Petr bez Ježíše spadl do noci. A nyní... Ach, jaké to asi muselo být. Jakoby Petr už nikdy nechtěl Ježíše pustit z očí. Všimni si: Petr má dole rozevlátý šat, který hoří zevnitř, od srdce. Od Ježíše zapálené.

Ve chvíli, kdy Ježíš z Šimona tvoří dobrého **pastýře** mi přicházely na mysl hory. Hory a na nich zatoulané ovečky v mlhavém a mračném čase, které dobrý pastýř touží najít a s radostí vzít na svá ramena k pravému světlu. „Jako pastýř se stará o své stádo, když je mezi svými rozptýlenými ovce, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam se rozprchly v mlhavém a mračném čase.“² Tento nebezpečný čas je naznačen v pravém dolním okraji tmavšími barvami. Ježíš a Petr (Církev) jsou dveře k pravdě o Otci. Výstupem je kříž. Vrcholem Eucharistie (Slunce), v níž Ježíšova oběť na kříži zůstává přítomná. V živém Chlebu je zahrnut věčný pramen života, zřídlo radosti, ke kterým pastýř vodí ovečky³.

Ježíš, než odejde do neviditelného světla, svěřuje své tělo, krev, srdce do rukou Šimona, jeho lásce - Ježíšova otevřená dlaň, v níž je Petr navždy vyryt⁴. Nyní Petr bude světlem tohoto světa.

Ježíš si drží Šimona u srdce⁵. Jako pastýř svého milovaného beránka. Petr je pod ochranou Jeho Srdce i zřítelnice. Mezi Ježíšem a Petrem láskyplný dech - modrá **holubice** - Duch Svatý.

Duha v oblacích - znamení smlouvy mezi nebem a zemí.⁶

„Jeruzalém obklopují hory, tak je Hospodin kolem svého lidu, **nyní** i navěky.“⁷ **Hory** je něžně objímají. V tichu hor zní slovo, dar a zavázání se. Ježíš a Petr, k sobě připoutáni, tvoří srdce krajiny, aby nesly modlitby za všechny ovečky v horách. **Panorama** jako Hospodinovo: „Rozhlédni se a viz. Rozšiř srdce.“ Horizont jako pohled touhy, Nejvyšší a Jeho děti. Panorama jako cesta.

Nádhernou cestu!

¹ Matouš 4, 16 a také např. v Izaiáši 9,1

² Ezechiel 34

³ Zjevení 7,17 a také např. v Izaiáši 55, 1

⁴ Izaiáš 49,16

⁵ Izaiáš 54,10 „I kdyby hory ustoupily a pahorky kolísaly, má láska od tebe neustoupí, nezakolísá moje smlouva, která dává pokoj, praví Hospodin, který tě miluje.“ Žalm 46, 6

⁶ Genesis 9,13

⁷ Žalm 125, 2